

25 decembrie – 31 decembrie

Epistola către evrei și către noi

Textul de memorat: „Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.” (Evrei 10:36)

Ți-ai imaginat vreodată cum ar fi să-L auzi pe Isus sau pe unul dintre apostoli predicând? Deținem fragmente și rezumate ale câtorva dintre predicile lor, dar acestea oferă doar o imagine limitată despre ce ar fi însemnat să-i ascultăm. Totuși, Dumnezeu a păstrat pentru noi în Scripturi cel puțin o predică completă: Epistola lui Pavel către evrei.

Pavel s-a referit la propria epistolă ca la un „cuvânt de sfătuire” (Evrei 13:22). Expresia aceasta era utilizată pentru a face referire la predică atât în sinagogă (Faptele 13:15), cât și în închinarea creștină (1 Timotei 4:13). Astfel, se spune că Epistola către evrei este cea mai timpurie „predică creștină completă” pe care o avem. Epistola le-a fost adresată credincioșilor care L-au acceptat pe Isus și apoi s-au confruntat cu dificultăți. Unii au fost făcuți de ocară în public și au fost persecutați (Evrei 10:32-34). Alții s-au confruntat cu probleme financiare (Evrei 13:5,6). Mulți obosiseră și începuseră să se întrebe cu privire la credința lor (Evrei 3:12,13). Se regăsește aici vreunul dintre noi, astăzi?

Totuși, printr-un cuvânt mișcător, apostolul i-a îndemnat pe destinatarii epistolei (și, prin extensie, ne îndeamnă și pe noi) să își păstreze credința în Isus și să își aștească privirea asupra Mântuitorului, care, în prezent, se află în sanctuarul ceresc.

Duminică, 26 decembrie – Un început glorios

Ca să înțelegem predica și să-i aplicăm mesajul la viața noastră avem nevoie să cunoaștem istoria comunității de credincioși și situația lor la momentul când au primit epistola din partea apostolului.

1. Care a fost experiența evreilor cărora Pavel le-a adresat epistola, atunci când s-au convertit? Evrei 2:3,4

Pasajul acesta lasă să se înțeleagă că evreii nu Îl auziseră pe Isus în persoană predicând. În schimb, ei primiseră Evanghelia de la alți predicatori care le aduseseră vestea „mântuirii”.

Pavel mai spune că predicatorii „adeveriseră” mesajul lor și că Dumnezeu întărise „mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni”. Aceasta înseamnă că Dumnezeu le dăduse o dovadă experimentală a Evangheliei, bazată pe semne și pe alte manifestări impresionante - între care și „darurile Duhului Sfânt”. Noul Testament relatează faptul că semne precum vindecările miraculoase, alungarea demonilor și revărsarea darurilor spirituale au însoțit adesea predicarea Evangheliei în locuri noi.

La începuturile bisericii creștine, Dumnezeu a turnat Duhul Său peste apostoli, în Ierusalim, ca ei să poată vesti Evanghelia în limbi pe care anterior nu le cunoșteau și să poată face minuni (Faptele 2, 3). Filip a făcut minuni asemănătoare în Samaria (Faptele 8), Petru, în Iope și în Cezareea (Faptele 9, 10), iar Pavel, în lucrarea lui din Asia Mică și din Europa (Faptele 13-28). Aceste fapte pline de putere au fost dovezi palpabile care au adeverit solia „mântuirii” - instaurarea Împărăției lui Dumnezeu, izbăvirea de sub condamnare și eliberarea de puterile răului (Evrei 12:25-29).

Duhul Sfânt le-a dat primilor creștini convingerea că păcatele le fuseseră iertate; drept urmare, nu le era teamă de judecată, rugăciunile lor erau înălțate cu îndrăzneală și încredere, iar experiența lor era plină de bucurie (Faptele 2:37-47). De asemenea, Duhul Sfânt îi elibera pe cei care erau robi forțelor răului,

- Studii -

Studiul 1 – Epistola către evrei și către noi
aceasta fiind o dovadă convingătoare a superiorității puterii lui Dumnezeu și a faptului că Împărăția Lui se întemeiează în viața lor.

Care este istoria convertirii tale? Cum ți-a fost întărită credința în Isus Hristos ca Domn și Mântuitor personal? De ce este bine ca, din când în când, să îți aduci aminte de modul în care Dumnezeu a lucrat în viața ta la început, ca să te aducă la El?

Luni, 27 decembrie – Lupta

Când și-au mărturisit credința în Hristos și s-au alăturat bisericii, credincioșii au stabilit anumite granițe care i-au făcut să fie deosebiți de restul societății. Din nefericire, acest lucru a ajuns să constituie o sursă de conflict, pentru că, implicit, comunitatea și valorile lor au fost judecate în mod negativ.

2. Care a fost experiența evreilor după convertirea lor? Evrei 10:32-34; 13:3

Este foarte probabil ca destinatarii epistolei lui Pavel să fi suferit atacuri verbale și fizice din partea mulțimii atârțate de împotriviți (Faptele 16:19-22; 17:1-9). De asemenea, ei au fost închiși și este posibil să fi fost și bătuți, pentru că autoritățile aveau puterea de a aplica pedeapsa și întemnițarea în timp ce adunau dovezi, de multe ori fără să urmeze normele judiciare corespunzătoare (Faptele 16:22,23).

3. Cum ne ajută experiențele lui Moise și ale destinatarilor Primei epistole a lui Petru să înțelegem de ce credincioșii creștini au fost persecutați? Evrei 11:24-26; 1 Petru 4:14,16

„A suferi ocară lui Hristos” înseamnă pur și simplu a ne identifica cu Hristos și a îndura rușinea și abuzul pe care această asociere cu El le implică. Ostilitatea publică împotriva creștinilor a fost urmarea comportamentului lor specific religios. Oamenii se pot simți ofențați de practicile religioase pe care nu le înțeleg sau de oamenii al căror stil de viață și conduită morală i-ar putea face pe ceilalți să se simtă vinovați sau rușinați. Cam pe la jumătatea primului secolul d.Hr., Tacit i-a considerat pe creștini ca fiind vinovați de „ură împotriva umanității”. - Alfred J. Church și William J. Brodribb, trad., *The Complete Works of Tacitus, Annals*, 15.44.1). Oricare a fost motivul exact al acestei acuzații, cu siguranță falsă, mulți dintre primii creștini, precum cei cărora Pavel le-a scris epistola, au suferit pentru credința lor.

Orice om suferă, fie ca este creștin sau nu. Dar ce înseamnă să suferi pentru Hristos? Cât din suferința cu care ne confruntăm este de dragul lui Hristos și cât reprezintă urmarea alegerilor noastre?

Marti, 28 decembrie – O stare dificilă

Cititorii epistolei lui Pavel au ținut cu succes la credința și la angajamentul lor față de Hristos, în ciuda respingerii și a persecuției. Totuși, conflictul a făcut ravagii pe termen lung. Creștinii au luptat lupta cea bună și au ieșit victorioși, dar și istoviți.

4. Care au fost o parte dintre provocările cu care s-au confruntat credincioșii? Evrei 2:18; Evrei 3:12,13; Evrei 4:15; 10:25; Evrei 12:3,12,13; Evrei 13:1-9,13

Epistola ne spune că evreii au continuat să treacă prin greutăți. Atacurile verbale și, poate, și de altă natură împotriva onoarei lor au continuat (Evrei 13:13). Unii credincioși se aflau încă în închisoare (Evrei 13:3) - o situație care poate că a secătuit biserica din punct de vedere financiar și psihologic. Ei erau obosiți (Evrei 12:12,13) și puteau foarte ușor să-și „[piardă] inima” (Evrei 12:3).

Este un lucru obișnuit în rândul persoanelor și al colectivităților ca, după ce entuziasmul victoriei trece, mecanismele psihologice de apărare și de altă natură să se relaxeze și oamenii să devină mai vulnerabili în fața unui contraatac din partea dușmanilor.

5. Ce i s-a întâmplat lui Mie? 1 Împărați 19:1-4

„Dar o reacție care urmează adesea după o credință tare și un succes strălucit s-a declanșat în ființa lui Ilie. El se temea că reforma începută pe Carmel nu va dura mult și l-a cuprins descurajarea. Atunci fusese înălțat pe vârful Pisga; acum se afla în vale. Când fusese sub inspirația Celui Atotputernic făcuse față celor mai aspre încercări ale credinței, dar în acest timp de descurajare, cu amenințarea Izabelei sunându-i în urechi, văzându-l pe Satana luptând încă pentru biruință prin complotul acestei femei nelegiuite, el și-a pierdut încrederea în Dumnezeu. El fusese înălțat peste măsură de mult și reacția a fost înspăimântătoare. Uitându-L pe Dumnezeu, Ilie fugea tot mai departe, până când s-a găsit singur, într-o pustie întristătoare.”
- Ellen G. White, *Profeți și regi*, pp. 161, 162.

Gândește-te la ocaziile în care ai căzut în viața ta de credință și încearcă să înțelegi circumstanțele și factorii care au contribuit la această prăbușire. Cum ai fi putut proceda altfel?

Miercuri, 29 decembrie – Să fie uniți

Ce i-a sfătuit apostolul pe destinatarii epistolei lui să facă, având în vedere situația în care se aflau? Ce putem învăța din cartea Evrei, care să ne fie de folos? În continuare vom analiza modul în care Dumnezeu l-a ajutat pe Ilie să-și revină din descurajarea lui.

6. Ce a făcut Dumnezeu ca să-i restaureze credința lui Ilie, slujitorul Său? 1 Împărați 19:5-18

Modul în care Dumnezeu a relaționat cu Ilie după evenimentul de la Carmel este impresionant, pentru că arată grija duioasă și înțelepciunea cu care El Se ocupă de cei care sunt în strâmtorare și care se luptă să-și recapete credința. Dumnezeu a făcut multe lucruri pentru Ilie. În primul rând S-a îngrijit de nevoile lui fizice. I-a oferit hrană și l-a lăsat să se odihnească. Apoi, în peșteră, l-a dojenit cu bunătate - „Ce faci tu aici, Ilie”? - și l-a ajutat să înțeleagă mai în profunzime modul în care El lucrează și Își aduce la îndeplinire planurile. Dumnezeu nu era în vânt, în cutremur sau în foc, ci într-un susur blând și subțire. După aceea, Dumnezeu i-a încredințat lui Ilie o lucrare de făcut și l-a asigurat din nou de ajutorul Său.

7. Ce i-a îndemnat Pavel pe creștini? Evrei 2:1; Evrei 3:12-14; Evrei 5:11-6:3; Evrei 10:19-25

În cartea Evrei găsim numeroase îndrumări pe care apostolul li le-a dat cititorilor ca să-i ajute să-și recapete puterea și credința pe care le avuseseră la început. Apostolul le sugerează să practice ospitalitatea și să-i viziteze pe cei din închisoare, ceea ce presupunea și împlinirea nevoilor acestora. Pavel îi îndeamnă să fie generoși și să nu uite că Dumnezeu nu îi va abandona (Evrei 13:1-6). De asemenea, el îi mustră și îi încurajează; îi avertizează să nu se îndepărteze de lucrurile pe care le-au auzit (Evrei 2:1) și „să nu aibă o inimă rea și necredincioasă” (Evrei 3:12); și îi îndeamnă să crească în înțelegerea credinței lor (Evrei 5:11-6:3). Pe lângă acestea, el le atrage atenția asupra importanței participării constante la serviciile din cadrul bisericii (Evrei 10:25). Pe scurt, apostolul îi sfătuiește să fie uniți, să se încurajeze unii pe alții și să se îndemne la dragoste și la fapte bune; totodată, el Îl înalță pe Isus și lucrarea Sa din sanctuarul ceresc în favoarea lor (Evrei 8:1,2; 12:1-4).

Joi, 30 decembrie – La sfârșitul acestor zile

8. Ce idee subliniază Pavel în versetele următoare, în mod deosebit cu privire la timp? Evrei 1:2; Evrei 9:26-28; Evrei 10:25; 36-38; Evrei 12:25-28

Un element foarte important pe care apostolul îl subliniază și care adaugă o notă de urgență îndemnului său este acela că cititorii epistolei trăiesc chiar „la sfârșitul acestor zile” (Evrei 1:2) și că făgăduințele sunt pe punctul de a se împlini (Evrei 10:36-38). Un aspect interesant pe care îl vom observa este că, pe parcursul epistolei, Pavel compară publicul căruia i se adresează cu generația din pustie, care s-a aflat chiar la hotarul Canaanului, gata să intre în Țara Promisă. El le reamintește credincioșilor: „Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi” (Evrei 10:37), iar apoi îi încurajează: „Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului” (Evrei 10:39). Acest ultim îndemn le reamintește cititorilor de atunci, și ne reamintește și nouă, despre pericolele pe care poporul lui Dumnezeu le-a avut de înfruntat de-a lungul istoriei, chiar înainte de împlinirea făgăduințelor Domnului.

Cartea Numeri vorbește exact despre acest lucru. Raportul biblic spune că de două ori a suferit poporul Israel înfrângeri semnificative, chiar înainte să intre în Țara Promisă. Prima dată s-a întâmplat când mai mulți lideri au răspândit îndoieli în tabără și au făcut ca poporul să-și piardă credința. Drept urmare, adunarea a decis să numească un nou conducător și să se întoarcă în Egipt, chiar când erau pe punctul de a intra în Canaan (Numeri 13 și 14).

A doua oară, israeliții au fost prinși în senzualitate și în închinarea falsă, la Baal-Peor (Numeri 24, 25). Când Balaam nu a reușit să aducă blestemul asupra copiilor lui Israel, Satana a folosit ispita de natură sexuală pentru a-i târî în închinarea falsă și în păcat și a aduce dezaprobarea lui Dumnezeu asupra lor.

Pavel îi avertizează pe cititorii epistolei sale cu privire la ambele pericole. În primul rând, îi îndeamnă să rămână tari în mărturisirea credinței lor și să-și aștească privirea asupra lui Isus (Evrei 4:14; 10:23; 12:1-4). În al doilea rând, îi avertizează cu privire la imoralitate și la poftă (Evrei 13:4-6). În final, îi îndeamnă să-i respecte și să-i asculte pe liderii lor (Evrei 13:7,17).

Vineri, 31 decembrie – Un gând de încheiere

David A. de Silva explică foarte clar de ce primii creștini au fost persecutați: „Creștinii au adoptat un stil de viață care avea să fie considerat antisocial și chiar subversiv. Loialitatea față de zei, manifestată prin participarea pioasă la sacrificii și altele asemănătoare, era văzută ca un simbol al loialității față de stat, față de autorități, față de prieteni și față de familie. [...] Prin faptul că se abțineau de la aceste lucruri, creștinii (la fel ca evreii) au fost priviți cu suspiciune, ca potențiali călcători ai legii și ca elemente subversive din cadrul imperiului.” - *Perseverance in Gratitude* p. 12.

„Pentru cel descurajat, există un remediu sigur - credință, rugăciune, lucrare. Credința și activitatea vor aduce asigurare și satisfacții care vor crește zi de zi. Ești ispitit să faci loc simțămintelor de presimțiri sumbre sau de descurajare profundă? În zilele cele mai întunecoase, când aparențele se arată mai amenințătoare, nu te teme. Ai credință în Dumnezeu. El cunoaște nevoile tale. El are toată puterea. Dragostea și mila Lui nemărginită nu oboresc niciodată. Nu te teme că El nu-Și va îndeplini făgăduința. El este Adevărul veșnic. Niciodată nu-Și va schimba legământul pe care l-a făcut cu aceia care-L iubesc. Și El va revărsa asupra slujitorilor Săi credincioși măsura priceperii pe care nevoia lor o cere.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, pp. 164, 165.

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: 1 Ioan 5 - Apocalipsa 3

1. Care este mărturisirea făcută de Dumnezeu despre Fiul Său?
2. Care este porunca „pe care am avut-o de la început”?
3. Cum sunt caracterizați batjocoritorii din vremurile din urmă?
4. Cine va cârmui neamurile cu un toiag de fier?

***Evangelizare*, Secțiunea 17, subcapitolul „Lucrarea pentru cei din clasa de mijloc”**

5. Din cine este alcătuit în principal poporul lui Dumnezeu?